

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2017. gada 7. jūnijā*

Ārpuslīgumiskā atbildība — Savienības pārstāvība — Noilgums — Galīga lēmuma tiesisko seku dzēšana — Prasības pieteikuma precizitāte — Pieņemamība — Pamattiesību hartas 47. pants — Saprātīgs lietas izspriešanas termiņš — Vienlīdzīga attieksme — Mantiskais kaitējums — Ciestie zaudējumi — Neiegūtā peļņa — Nemantisks kaitējums — Cēloņsakarība

Lieta T-673/15

Guardian Europe Sàrl, Bertranža [*Bertrange*] (Luksemburga), ko pārstāv *F. Louis, avocat*, un *C. O'Daly, solicitor*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienību, ko pārstāv:

- 1) Eiropas Komisija, ko pārstāv *N. Khan, A. Dawes* un *P. van Nuffel*, pārstāvji,
- 2) Eiropas Savienības Tiesa, ko pārstāv *J. Inghelram* un *K. Sawyer*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, pamatojoties uz LESD 268. pantu, par zaudējumu atlīdzību saistībā ar kaitējumu, kas prasītājam esot radušies, pirmkārt, tiesvedības ilguma dēļ saistībā ar lietu, kurā tika pieņemts 2012. gada 27. septembra spriedums *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494), un, otrkārt, vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts Komisijas 2007. gada 28. novembra Lēmumā C(2007) 5791, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [LESD 101.] pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39165 – Lokšņu stikls) un 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494).

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Papasavs* [*S. Papasavvas*], tiesneši *I. Labucka*, *E. Bieļūns* [*E. Bieliūnas*] (referents), *V. Kreišics* [*V. Kreuzschitz*] un *Ī. S. Foresters* [*I. S. Forrester*],

sekretāre *K. Hērena* [*C. Heeren*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 11. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2008. gada 12. februārī, *Guardian Industries Corp.* un prasītāja *Guardian Europe Sàrl* cēla prasību par Komisijas 2007. gada 28. novembra Lēmumu C(2007) 5791, galīgā redakcija, par procesu saskaņā ar [LESD 101.] pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39165 – Lokšņu stikls) (turpmāk tekstā – “Lēmums C(2007) 5791”). Prasības pieteikumā tās būtībā lūdza, lai Vispārējā tiesa šo lēmumu daļēji atceļ, ciktāl tas uz tām attiecas, un samazina tām ar šo lēmumu uzliktā naudas soda apmēru.
- 2 Vispārējā tiesa noraidīja šo prasību ar 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494).
- 3 Ar apelācijas sūdzības pieteikumu, ko 2012. gada 10. decembrī iesniedza *Guardian Industries* un prasītāja, tās cēla apelācijas sūdzību par 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494).
- 4 Tiesa ar 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), pirmkārt, atcēla 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), ciktāl šajā spriedumā tika noraidīts pamats par nediskriminācijas principa pārkāpumu saistībā ar *Guardian Industries* un prasītājai solidarī uzliktā naudas soda apmēra noteikšanu un šīm abām pēdējām bija piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Otrkārt, tiesa atcēla Lēmuma C(2007) 5791 2. pantu, ciktāl tajā *Guardian Industries* un prasītājai solidarī uzliktais naudas sods bija noteikts EUR 148 000 000 apmērā. Treškārt, Tiesa noteica *Guardian Industries* un prasītājai solidarī naudas sodu EUR 103 600 000 apmērā Lēmuma C(2007) 5791 1. pantā konstatētā pārkāpuma dēļ. Ceturtkārt, pārējā daļā Tiesa apelācijas sūdzību noraidīja. Piektkārt, Tiesa sadalīja tiesāšanās izdevumus.

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 5 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 19. novembrī, prasītāja cēla šo prasību pret Eiropas Savienību, ko pārstāv Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Tiesa.
- 6 2016. gada 17. februārī Vispārējā tiesa nodeva šo lietu izskatīšanai trešajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 7 Attiecīgi 2016. gada 16. un 18. februārī Komisija un Eiropas Savienības Tiesa iesniedza iebildumu rakstus.
- 8 2016. gada 22. aprīlī prasītāja iesniedza replikas rakstu. Attiecīgi 2016. gada 25. maijā un 7. jūnijā Eiropas Savienības Tiesa un Komisija iesniedza atbildes rakstus uz repliku.
- 9 2016. gada 12. septembrī Vispārējā tiesa konstatēja, ka, ņemot vērā šīs lietas priekšmetu, lai lietu varētu nodot tiesai un to atrisināt, ir nepieciešams saņemt 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) (turpmāk tekstā – “lieta T-82/08”) lietas materiālus. Tādējādi, veicot tās Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatorisko pasākumus, Vispārējā tiesa nolēma iekļaut šajā lietā lietas T-82/08 materiālus.
- 10 2016. gada 14. decembrī Vispārējā tiesa lūdza prasītājai iesniegt noteiktus dokumentus un atbildēt uz vienu jautājumu. Prasītāja izpildīja abus šos lūgumus noteiktajā termiņā.
- 11 2016. gada 16. decembrī Eiropas Savienības Tiesa lūdza izsniegt lietas T-82/08 materiālus.

- 12 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklauti 2017. gada 11. janvāra tiesas sēdē.
- 13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- piespriest Savienībai, ko pārstāv Komisija un Eiropas Savienības Tiesa, atlīdzināt nodarītos zaudējumus, kādi tai radušies Vispārējās tiesas izdarītā pārkāpuma saistībā ar prasībām par lietas izspriešanu saprātīgā termiņā dēļ, tai izmaksājot turpmāk norādītās summas, kam pieskaita nokavējuma procentu, sākot ar 2010. gada 12. februāri, atbilstoši vidējai likmei, kādu attiecīgajā brīdī Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēroja savām galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par diviem procentu punktiem:
    - EUR 936 000 par bankas garantijas izdevumiem;
    - EUR 1 671 000 par alternatīvajām izmaksām un neiegūto peļņu;
    - EUR 14 800 000 par nemantisko kaitējumu;
  - piespriest Savienībai, ko pārstāv Komisija un Eiropas Savienības Tiesa, atlīdzināt nodarītos zaudējumus, kādi tai radušies Komisijas un Vispārējās tiesas izdarītā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ, tai izmaksājot turpmāk norādītās summas, kopā ar nokavējuma procentiem atbilstoši vidējai likmei, kādu attiecīgajā brīdī Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēroja savām galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par diviem procentu punktiem:
    - EUR 1 547 000 par bankas garantijas izdevumiem;
    - EUR 9 292 000 par alternatīvajām izmaksām un neiegūto peļņu;
    - EUR 14 800 000 par nemantisko kaitējumu;
  - piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 14 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību, ciktāl tā ir vērsta pret to, un
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Eiropas Savienības Tiesas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību par zaudējumu atlīdzību kā nepieņemamu, ciktāl tā attiecas uz mantisko kaitējumu, kas radies pirms 2010. gada 19. novembra, un ciktāl tā attiecas uz zaudējumu atlīdzību saistībā ar alternatīvajām izmaksām un neiegūto peļņu;
  - katrā ziņā kā nepamatotu noraidīt prasību par zaudējumu atlīdzību attiecībā uz mantisko un nemantisko kaitējumu;
  - pakārtoti, kā nepamatotu noraidīt prasību par zaudējumu atlīdzību attiecībā uz mantisko kaitējumu un piešķirt atlīdzinājumu *ex aequo et bono*, kura maksimālais apmērs nepārsniedz EUR 5000, par nemantisko kaitējumu;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

A. Par pieņemamību

16 Komisija un Eiropas Savienības Tiesa izvirza vairākas iebildes par nepieņemamību.

1. Par prasības atlīdzināt zaudējumus pieņemamību, kas ir balstīta uz apgalvotu saprātīga lietas izspriešanas termiņa pārkāpumu, ciktāl šī prasība ir vērsta pret Savienību, ko pārstāv Komisija

17 Komisija apgalvo, ka prasība par zaudējumu atlīdzību, kas esot ciesti prasību par lietas izspriešanu saprātīgā termiņā (turpmāk tekstā – “saprātīgs lietas izspriešanas termiņš”) apgalvotas neievērošanas dēļ, nav pieņemama, ciktāl tā ir celta pret Savienību, ko pārstāv Komisija, jo saistībā ar šo prasību prasītāja pret Komisiju nav izvirzījusi nevienu iebildumu.

18 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka Savienību attiecībā uz prasībām par zaudējumu atlīdzību par apgalvoti nodarīto kaitējumu, kas radies tādēļ, ka Savienības tiesa, iespējams, nav ievērojusi prasību saistībā ar saprātīgu lietas izspriešanas termiņu, pārstāv Eiropas Savienības tiesa (skat. rīkojumus, 2015. gada 6. janvāris, *Kendrion/Eiropas Savienība*, T-479/14, nav publicēts, EU:T:2015:2, 14.–19. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2015. gada 2. februāris, *Gascogne Sack Deutschland un Gascogne/Eiropas Savienība*, T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80, 22.–29. punkts un tajos minētā judikatūra).

19 Līdz ar to prasība atlīdzināt prasītājam apgalvoti nodarītos zaudējumus saprātīga lietas izspriešanas termiņa iespējamās neievērošanas dēļ lietā T-82/08 ir jānoraida kā nepieņemama, ciktāl šī prasība ir vērsta pret Savienību, ko pārstāv Komisija.

2. Par izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību noilguma dēļ

20 Komisija apgalvo, ka prasība par zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti apgalvota vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smaga pārkāpuma dēļ, ir nepieņemama, ciktāl tā ir vērsta pret Savienību, ko pārstāv Komisija. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantu šī prasība esot pieņemama vienīgi, ciktāl tā attiektos uz zaudējumiem, kas radušies mazāk nekā piecus gadus pirms prasības celšanas šajā lietā, proti, pēc 2010. gada 19. novembra. Ciktāl prasītāja pārmestu Vispārējai tiesai, ka tā vēlākais 2010. gada 12. februārī nebija atcēlusi Lēmumu C(2007) 5791 tādēļ, ka ar to tika pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, no tā izrietētu, atbilstoši pašas prasītājas pieņēmumiem, ka par apgalvotajiem zaudējumiem pēc 2010. gada 12. februāra būtu pilnībā vainojama Eiropas Savienības Tiesa.

21 Eiropas Savienības Tiesa apgalvo, ka abām prasībām par apgalvoti nodarīto zaudējumu atlīdzību esot iestājies noilgums, ciktāl tās attiecas uz zaudējumiem, kas radušies pirms 2010. gada 19. novembra. Tādējādi prasības par zaudējumu atlīdzību esot nepieņemamas attiecībā uz laikposmiem pirms šī datuma.

22 Prasītāja attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību, kas esot radušies apgalvota vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smaga pārkāpuma dēļ, apgalvo, ka ar tās prasības pieteikumu daļēji atcelt Lēmumu C(2007) 5791 ir apturēts Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā noteiktais noilguma termiņš. Turklāt prasītāja apstrīd Eiropas Savienības Tiesas apgalvojumus attiecībā uz tās prasību par zaudējumu atlīdzību, kas esot tikuši nodarīti ar apgalvotu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā, kas tiesvedībai Vispārējā tiesā ir piemērojams saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu, ir paredzēts:

“Lietas pret Savienību sakarā ar ārpuslīgumu saistībām nevar ierosināt, ja pagājuši pieci gadi pēc notikuma, kas ļāvis lietu ierosināt. Noilguma termiņu pārtrauc, ja Tiesā ir ierosināta lieta vai ja pirms šādas lietas cietusī puse iesniegusi lūgumu attiecīgajai Savienības iestādei [..].”

24 Šajā lietā prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai esot nodarīti, pirmkārt, tiesvedības ilguma dēļ lietā T-82/08 un, otrkārt, Lēmumā C(2007) 5791 un 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pieļautā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ. Ar šiem pārkāpumiem apgalvoti nodarītie zaudējumi izpaužoties, pirmkārt, kā bankas garantijas izdevumu apmaksa par to naudas soda summu, kas netika tūlītēji apmaksāta (turpmāk tekstā – “bankas garantijas izdevumi”), un, otrkārt, neiegūtā peļņa saistībā ar starpību starp, pirmām kārtām, Komisijas samaksājamiem procentiem par to naudas soda summu, kuru Tiesa galu galā atzina par nepamatotu 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), un, otrām kārtām, peļņu, ko tā būtu varējusi iegūt, ja tā vietā, lai Komisijai maksātu summu, kuru Tiesa galu galā atzina par nepamatotu, tā to būtu ieguldījusi savā uzņēmējdarbībā (turpmāk tekstā – “neiegūtā peļņa”). Turklāt prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus par nemantisko kaitējumu, kas izpaužoties kā tās reputācijas aizskārums.

25 Pirmkārt, ir jāaplūko noilgums prasībai par zaudējumu atlīdzību saistībā ar apgalvotajiem zaudējumiem, kas esot nodarīti ar saprātīga lietas izspriešanas termiņa iespējamu neievērošanu un, otrkārt, noilgums prasībai par zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagu pārkāpumu.

a) Par noilgumu prasībai par zaudējumu atlīdzību, kas ir pamatota uz apgalvotu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu

26 Specifiskajā prasības par zaudējumu atlīdzību gadījumā par to, lai saņemtu atlīdzinājumu par apgalvoti nodarītajiem zaudējumiem saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanas dēļ, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā paredzētā piecu gadu noilguma termiņa ritējuma sākuma brīdis – gadījumā, ja strīdīgās lietas izspriešanas termiņš ir pabeigts ar lēmumu, – ir jānosaka ar minētā lēmuma pieņemšanas dienu. Proti, tas ir saskaņā ar objektīviem kritērijiem nešaubīgi noteikts datums. Tas garantē tiesiskās noteiktības principa ievērošanu un ļauj prasītājam nodrošināt savu tiesību aizsardzību (spriedums, 2017. gada 10. janvāris, *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*/Eiropas Savienība, T-577/14, EU:T:2017:1, 47. punkts).

27 Šajā lietā prasītāja ar pirmo prasījumu pamatu lūdz atlīdzināt apgalvotos zaudējumus, kas esot nodarīti ar iespējamu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08. Šī pēdējā lieta tika pabeigta ar 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494). Noilguma termiņa ritējums tātad sākās 2012. gada 27. septembrī.

28 Turklāt prasītāja ir iesniegusi prasības pieteikumu šajā lietā, un tādā veidā tā pārtrauca noilguma termiņa ritējumu 2015. gada 19. novembrī, proti, pirms Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā noteiktā piecu gadu termiņa beigām.

29 Šajā lietā celtajai prasībai tātad nav iestājies noilgums, ciktāl tās priekšmets ir prasība atlīdzināt apgalvoti nodarītos zaudējumus, kas esot izraisīti saprātīga lietas izspriešanas termiņa iespējamās neievērošanas dēļ lietā T-82/08.

30 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida Eiropas Savienības Tiesas izvirzītā iebilde par nepieņemamību saistībā ar noilgumu prasībai par zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti saprātīga lietas izspriešanas termiņa apgalvotas neievērošanas dēļ lietā T-82/08.

b) Par noilgumu prasībām par zaudējumu atlīdzību, kas ir pamatotas ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagu pārkāpumu

- 31 Ir jānošķir noilgums prasībai, kas pamatota ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikamu smagu pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, un noilgums prasībai, kas ir pamatota ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikamu smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494).
- 1) *Par noilgumu prasībai, kas ir pamatota ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikamu smagu pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791*
- 32 No judikatūras izriet, ka tad, ja Savienības atbildības avots ir individuāls akts, noilguma termiņu sāk skaitīt no brīža, kad lēmums ir radījis sekas tā adresātiem. Cits risinājums liktu apšaubīt principu par prasību autonomiju, padarot prasības par zaudējumu atlīdzību tiesvedību atkarīgu no prasības atcelt tiesību aktu iznākuma (spriedums, 2007. gada 19. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 30. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2012. gada 8. novembris, *Evropaiki Dynamiki*/Komisija, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 38. punkts).
- 33 Pirmkārt, iesākumā ir jākonstatē, ka attiecībā uz apgalvoto mantisko kaitējumu apgalvotās zaudējumus izraisošās sekas, kādas izriet no Lēmuma C(2007) 5791 attiecībā pret prasītāju, katrā ziņā ir radušās, sākot no minētā lēmuma, ar kuru tai tika uzlikts naudas sods, pieņemšanas brīža. Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, noilguma termiņš nevarēja tikt pārtraukts ar tās prasību daļēji atcelt Lēmumu C(2007) 5791. Saistībā ar noilguma termiņa tecējuma sākšanos nav nozīmes tam, vai Savienības prettiesiskā rīcība ir tikusi atzīta ar tiesas nolēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 19. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 31. punkts).
- 34 Tādējādi prasītāja būtu varējusi celt prasību par to, lai tiktu konstatēta Savienības ārpuslīgumiskā atbildība par apgalvoto Komisijas pieļautu vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu Lēmumā C(2007) 5791, sākot no brīža, kurā apgalvoto zaudējumu rašanās iemesli būtu kļuvuši zināmi, proti, šajā lietā – sākot ar bankas garantijas izveidošanu daļai no naudas soda summas un sākot no naudas soda samaksas par pārējo šīs summas daļu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 19. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 32. punkts).
- 35 Turklāt noilguma termiņa tecējums sākās no brīža, kurā apgalvotie zaudējumi būtu faktiski kļuvuši par realitāti, proti, sākot no brīža, kurā šajā lietā būtu sākuši rasties bankas garantijas izdevumi un radusies neiegūtā peļņa (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 19. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 33. punkts, un 2008. gada 17. jūlijs, Komisija/*Cantina sociale di Dolianova u.c.*, C-51/05 P, EU:C:2008:409, 63. punkts).
- 36 Tātad, prasītājas apgalvotie zaudējumi, ja pieņem, ka tie būtu pierādīti, kas izpaužoties kā samaksa par bankas garantijas izdevumiem un neiegūtā peļņa apgalvotā Komisijas pieļautā vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smaga pārkāpuma dēļ Lēmumā C(2007) 5791, būtu radušies līdz ar pirmajiem maksājumiem par bankas garantijas izdevumiem un brīdī, kad būtu sākusi rasties apgalvotā neiegūtā peļņa, proti, vairāk nekā piecus gadus pirms šīs prasības celšanas.
- 37 Turpinājumā prasītājas apgalvotie zaudējumi sastāv, pirmkārt, no summām, kādas tai esot pienākums izmaksāt bankai garantijas saņemšanai un, otrkārt, no neiegūtās peļņas, kas minēta iepriekš 24. punktā. Kā izriet no lietas materiāliem, apgalvoto zaudējumu apmērs esot pieaudzis samērīgi ar pagājušo dienu skatu.
- 38 No tā izriet, ka prasītājas apgalvotie zaudējumi ir nepārtraukta rakstura.

- 39 Visbeidzot ir jāatgādina, ka nepārtrauktu zaudējumu gadījumā Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā paredzētais noilgums atkarībā no datuma, kurā veikta darbība, kas to pārtrauc, attiecas uz periodu, kurš ir senāks par pieciem gadiem pirms šī datuma, neskarot iespējamās tiesības, kas radušās vēlākā periodā (spriedums, 2005. gada 21. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, T-28/03, EU:T:2005:139, 70. punkts; skat. arī, spriedumu, 2015. gada 16. decembris, *Chart/EĀDD*, T-138/14, EU:T:2015:981, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Līdz ar to, ciktāl prasītāja šajā lietā ir cēlusi savu prasību un tādējādi 2015. gada 19. novembrī ir pārtraukusi noilguma termiņu, prasībai par zaudējumu atlīdzību, kas ir apgalvoti nodarīti iespējama vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, ir iestājies noilgums, ciktāl tā attiecas uz mantisko kaitējumu, kas esot nodarīts pirms 2010. gada 19. novembra.
- 41 Otrkārt, attiecībā uz apgalvoto nemantisko kaitējumu, kas izpaužas kā prasītājas reputācijas aizskārums, ir jāuzsver, ka prasītāja savā prasībā apgalvo, ka šis kaitējums ir radies Lēmuma C(2007) 5791 pieņemšanas dienā, proti, 2007. gada 28. novembrī.
- 42 Turklāt ir jānorāda, ka, lai gan tas var izpausties dažādos veidos, reputācijas aizskārums parasti ir kaitējums, kas atkarņojas ik dienas un turpinās tik ilgi, kamēr nav pielikts punkts šāda aizskāruma pieņemtajam cēlonim. Tas tā tostarp ir gadījumā, ja apgalvotā reputācijas aizskārums cēlonis ir Komisijas lēmums, kuru vispirms pieņem un padara publiski pieejamu ar paziņojumu preseī un pēc tam publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* kopsavilkuma veidā.
- 43 No tā izriet, ka nemantiskajam kaitējumam reputācijai, uz ko atsaucas prasītāja un kas izrietot no apgalvota vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma, kuru Komisijas ir pieļāvusi Lēmumā C(2007) 5791, ir nepārtraukts raksturs.
- 44 Līdz ar to, piemērojot iepriekš 39. punktā minēto judikatūru, prasība par zaudējumu atlīdzību ir noilgusi, ciktāl ar to vēlas panākt atlīdzinājumu par reputācijai nodarīto kaitējumu pirms 2010. gada 19. novembra.
- 45 Treškārt, ir jānorāda Komisijas argumenti par to, ka atbilstoši pašas prasītājas pieņēmumiem par apgalvotajiem zaudējumiem pēc 2010. gada 12. februāra esot vainojama vienīgi Eiropas Savienības Tiesa. Pirmām kārtām, šie argumenti ir balstīti uz prasītājas procesuālo rakstu kļūdainu interpretāciju. Otrām kārtām, Vispārējā tiesa pirms 2012. gada 27. septembra nebija lēmusi par Lēmuma C(2007) 5791 tiesiskumu saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu.
- 46 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasībai par mantiskā un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu, kas esot nodarīts prasītājai apgalvota vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma dēļ, kuru Komisija ir pieļāvusi Lēmumā C(2007) 5791, ir iestājies noilgums, ciktāl šī prasība attiecas uz kaitējumu, kas ir nodarīts pirms 2010. gada 19. novembra.

2) *Par noilgumu prasībai, kas ir pamatota ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā "Guardian Industries" un "Guardian Europe"/Komisija (T-82/08)*

- 47 Ir jānorāda, ka apgalvotie zaudējumi, kas esot nodarīti ar vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), katrā ziņā ir iestājušies pēc šī sprieduma pasludināšanas.

- 48 Tādējādi, ciktāl prasība par zaudējumu atlīdzību tika celta 2015. gada 19. novembrī, šai prasībai, kas ir celta mazāk nekā piecus gadus pēc 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), nav iestājies Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā paredzētais noilgums.
- 49 No tā izriet, ka prasībai par apgalvoto zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti iespējama vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), nav iestājies noilgums.

3. Par iebildēm par nepieņemamību saistībā ar to, ka apgalvotās neiegūtās peļņas atlīdzināšana dzēstu galīga lēmuma tiesiskās sekas

- 50 Komisija un Eiropas Savienības Tiesa apgalvo, ka prasītājas iepriekš 24. punktā minētais prasījums atlīdzināt neiegūto peļņu ir jānoraida kā nepieņemams. Pēc 2014. gada 12. novembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) Savienība jau esot izmaksājusi prasītājai procentus EUR 988 620 apmērā. Ja prasītāja uzskata, ka šī summa nav pietiekama, tai esot vajadzējis celt prasību atcelt Komisijas 2014. gada decembra lēmumu, ar kuru tika noteikts šo procentu apmērs, bet to prasītāja nav izdarījusi.
- 51 Komisija turklāt apgalvo, ka pēc 2014. gada 12. novembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) tā prasītājai ir izmaksājusi procentus saskaņā ar 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.), 90. panta 4. punktu. Šajā tiesību normā esot ierobežots nepamatoti uzlikta naudas soda atmaksas apmērs, tam pieskaitot procentus, kas aprēķināti saskaņā ar šīs pašas regulas 90. panta 2. punktu, kurā tiek prasīts, lai līdzekļi tiktu ieguldīti piesardzīgi un uz relatīvi pieticīgiem procentiem. Prasītāja neesot ar iebildi par prettiesiskumu, kas balstīta uz LESD 277. pantu, apstrīdējusi Deleģētās regulas Nr. 1268/2012 90. panta 4. punktu.
- 52 Prasītāja apstrīd šos apgalvojumus.
- 53 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība par zaudējumu atlīdzību, kas saistīta ar Savienības ārpuslīgumisko atbildību par tās iestāžu darbību vai bezdarbību, salīdzinājumā ar citām prasībām tiesā ir autonomas līdzeklis, kuram ir īpaša funkcija tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmā un uz kuru attiecas saskaņā ar tā īpašo mērķi izstrādāti izmantošanas nosacījumi (spriedumi, 1971. gada 28. aprīlis, *Lütticke*/Komisija, 4/69, EU:C:1971:40, 6. punkts; 1984. gada 12. aprīlis, *Unifrex*/Komisija un Padome, 281/82, EU:C:1984:165, 11. punkts, un 2014. gada 10. jūlijs, *Nikolaou*/Revīzijas palāta, C-220/13 P, EU:C:2014:2057, 54. punkts).
- 54 Šajā lietā ir jākonstatē, ka 2014. gada decembrī Komisija atmaksāja daļu no naudas soda apmēra, ko bija samaksājusi prasītāja un kas galu galā tika atzīts par nepamatotu ar Tiesas 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363). Turklāt Komisija par šo summu izmaksāja procentus EUR 988 620 apmērā.
- 55 Tādējādi, līdzko Komisija 2014. gada decembrī atmaksāja daļu no naudas soda, kas tika atzīts par nepamatotu ar 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), summas, tai pieskaitot procentus, šī iestāde izpildīja minēto spriedumu atbilstoši Deleģētās regulas Nr. 1268/2012 90. panta 4. punktam, kurā tostarp ir paredzēts, ka pēc visu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izsmelšanas un ja naudassods vai sods ir atcelts vai samazināts, nepamatoti iekasētās summas kopā ar uzkrātajiem procentiem atmaksā attiecīgajai trešajai personai.

- 56 Tomēr LESD 266. panta otrajā daļā būtībā ir noteikts, ka iestādei, kas ir atceltā akta autors, noteiktais pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai pildītu atcelšanas spriedumu, neiespaido tos pienākumus, kas izriet no LESD 340. panta otras daļas piemērošanas.
- 57 Turklāt Vispārējā tiesa jau ir lēmusi, ka LESD 266. pantā ir uzlikts pienākums atlīdzināt papildu zaudējumus, kādi attiecīgā gadījumā rodas ar atcelto prettiesisko aktu, vienīgi tad, ja ir izpildīti LESD 340. panta paredzētie nosacījumi (rikojums, 2007. gada 12. decembris, *Atlantic Container Line* u.c./Komisija, T-113/04, nav publicēts, EU:T:2007:377, 62. punkts).
- 58 Šajā lietā tomēr prasītāja, kas turklāt atsaucas uz pietiekami smagu vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, tieši apgalvo, ka ir izpildīti LESD 340. panta otrajā daļā paredzētie nosacījumi un ka šīs prasības priekšmets ir veikt novērtējumu par to, vai tas tā ir.
- 59 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka prasītāja neatsaucas uz Komisijas 2014. gada decembrī veiktā pasākuma prettiesiskumu, ar kuru šī iestāde tai izmaksāja procentus.
- 60 Otrkārt, šajā lietā celtā prasība par zaudējumu atlīdzību nav domāta, lai finanšu plāksnē prasītāju atgrieztu situācijā, kādā tā atrastos, ja nebūtu Komisijas 2014. gada decembrī veiktā pasākuma. Citiem vārdiem, šīs prasības mērķis nav panākt tādu pašu iznākumu kā prasībai atcelt tiesību aktu, kas būtu celta par 2014. gada decembra pasākumu.
- 61 Pirmām kārtām, prasītāja lūdz atlīdzināt iepriekš 24. punktā minēto neiegūto peļņu. Tātad tā neprasa atmaksāt ne naudas soda daļu, kas tika atzīta par nepamatotu 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), ne arī izmaksāt procentus, kas ir uzkrāti par šo summu, kad tā vēl atradās Komisijas valdījumā.
- 62 Otrām kārtām, iespējamai 2014. gada decembra pasākuma atcelšanai nevarētu būt tāds rezultāts, ka prasītājai par labu tiktu izmaksāta summa, kas ir vienāda ar apgalvoto neiegūto peļņu un kas tātad būtu summa, kura pārsniegtu Komisijas izmaksāto procentu summu.
- 63 Tādējādi ir jākonstatē, ka šajā lietā prasītāja prasa atlīdzināt zaudējumus, kas, pirmām kārtām, atšķiras no tiem, kādi izrietētu no nepienācīgas 2014. gada 12. novembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) izpildes, un kas, otrām kārtām, pastāv papildus Komisijas 2014. gada decembrī atmaksātajām summām.
- 64 Prasītājas iesniegtajai prasībai par zaudējumu atlīdzību attiecībā uz neiegūto peļņu tātad nav ne kopīgs priekšmets, ne kopīgas sekas, kādas būtu attiecīgā gadījumā celtai prasībai atcelt tiesību aktu, kas būtu celta par Komisijas 2014. gada decembrī veikto pasākumu, līdz ar to tā nav atzīstama par nepieņemamu saistībā ar procedūras nepareizu izmantošanu.
- 65 Iebildes par nepieņemamību saistībā ar to, ka apgalvotās neiegūtās peļņas atlīdzināšana dzēstu galīga lēmuma tiesiskās sekas, tātad ir jānoraida.

4. Par iebildi par nepieņemamību prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkuma dēļ attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību apgalvotā nemantiskā kaitējuma dēļ

- 66 Komisija uzskata, ka prasība par zaudējumu atlīdzību apgalvotā nemantiskā kaitējuma dēļ ir acīmredzami nepieņemama, jo prasības pieteikumā ir ietverti tikai vispārīgi un nepamatoti apgalvojumi, atbilstoši kuriem ar prasītājai uzlikto naudas sodu tā esot netaisnīgi izcelta, radot pilnīgi mērķi nepieņemamu par tās lomā konkurences normu pārkāpumu.

- 67 Tomēr prasības pieteikumā ir precizēts, ka apgalvotā negatīvā izcelšana izrietot no apstākļa, ka prasītājam uzliktais naudas sods Lēmumā C(2007) 5791 esot bijis visaugstākais, lai gan tā bija vismazākais stikla slokšņu ražotājs un tās dalība aizliegtās vienošanās darbībā bija visīsākā. Prasītāja no tā secina, ka starp Lēmuma C(2007) 5791 pieņemšanas datumu un 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), ar kuru tika samazināts tai uzliktā naudas soda apmērs, trešās personas esot secinājušas, ka prasītājam bija sevišķa atbildība aizliegtās vienošanās darbībā stikla lokšņu tirgū.
- 68 Tādējādi prasītāja sniedz pietiekami skaidras un precīzas norādes attiecībā uz tai apgalvoti nodarīto nemantisko kaitējumu. Šīs norādes ļāva Komisijai, pirmkārt, saprast prasītājas argumentus un, otrkārt, sagatavot savu aizstāvību. Turklāt šīs norādes ļauj arī Vispārējai tiesai lemt par prasību.
- 69 Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkuma dēļ attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību apgalvotā nemantiskā kaitējuma dēļ tātad ir jānoraida.

5. Secinājums par pieņemamību

- 70 Pirmkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti ar apgalvotu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08, nav pieņemama, ciktāl tā ir celta pret Savienību, ko pārstāv Komisija.
- 71 Otrkārt, prasībai par zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, ko Komisija ir pieļāvusi Lēmumā C(2007) 5791, ir iestājies noilgums, ciktāl šī prasība attiecas uz mantisko un nemantisko kaitējumu, kas nodarīts pirms 2010. gada 19. novembra.
- 72 Turpretī prasībām par zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), un ar apgalvotu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08, nav iestājies noilgums.
- 73 Treškārt, ir jānoraida iebildes par nepieņemamību saistībā ar to, ka apgalvotās neiegūtās peļņas atlīdzināšana dzēstu galīga lēmuma tiesiskās sekas, un iebilde par nepieņemamību prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkuma dēļ attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību par apgalvoto nemantisko kaitējumu.

B. Par lietas būtību

- 74 Saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu ārpuslīgumiskās atbildības jomā Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas tās iestādes vai to darbinieki, pildot savus pienākumus.
- 75 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 340. panta otrās daļas izriet, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās un tiesību uz nodarīto zaudējumu atlīdzību izmantošana ir atkarīga no tā, vai ir izpildīts nosacījumu kopums, proti, iestādēm pārmestās rīcības prettiesiskums, reālu zaudējumu pastāvēšana un cēloņsakarība starp šo iestādes rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem (spriedumi, 1982. gada 29. septembris, *Oleifici Mediterranei*/EEK, 26/81, EU:C:1982:318, 16. punkts, un 2008. gada 9. septembris, *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 106. punkts).
- 76 Tiklīdz nav izpildīts kāds no šiem nosacījumiem, prasība jānoraida kopumā un nav jāpārbauda, vai ir izpildīti pārējie Savienības ārpuslīgumiskās atbildības nosacījumi (spriedums, 1999. gada 14. oktobris, *Atlanta*/Eiropas Kopiena, C-104/97 P, EU:C:1999:498, 65. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu,

1994. gada 15. septembris, *KYDEP/Padome un Komisija*, C-146/91, EU:C:1994:329, 81. punkts). Turklāt Savienības tiesai šie nosacījumi nav jāizvērtē kādā noteiktā secībā (spriedums, 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel un Makarov/Padome un Komisija*, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 42. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1999. gada 9. septembris, *Lucaccioni/Komisija*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13. punkts).

77 Šajā lietā prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai esot nodarīti, pirmkārt, ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791 un 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494), un, otrkārt, ar apgalvotu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08.

1. Par prasībām atlīdzināt zaudējumus, kas esot nodarīti prasītājai apgalvota vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791 un 2012. gada 27. septembra spriedumā “Guardian Industries” un “Guardian Europe”/Komisija (T-82/08)

78 Pirmkārt, prasītāja atgādina, ka Lēmumā C(2007) 5791 Komisija ir izslēgusi iekšējo pārdošanu vertikāli integrētajiem lokšņu stikla ražotājiem, tai aprēķinot šiem ražotājiem uzlikto naudas soda apmēru. Turklāt prasītāja uzsver, ka 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) Tiesa atcēla Lēmumu C(2007) 5791 vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ. Šādos apstākļos tā lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791.

79 Otrkārt, prasītāja atgādina, ka ar 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494) tika noraidīta tās prasība par Lēmumu C(2007) 5791, lai gan ar minēto prasību tā lūdza samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru diskriminācijas dēļ, kāda bija radīta ar iekšējās pārdošanas izslēgšanu, aprēķinot vertikāli integrētajiem lokšņu stikla ražotājiem uzlikto naudas sodu. Turklāt prasītāja uzsver, ka 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) Tiesa atcēla 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494) vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ. Šādos apstākļos tā lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494).

a) Par prasību atlīdzināt zaudējumus, kas esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791

80 Prasītāja uzsver, ka ar apgalvoto vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smago pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, tai ir nodarīts mantisks un nemantisks kaitējums, par ko ir jāsaņem zaudējumu atlīdzība.

81 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru zaudējumiem, par kuriem tiek lūgts atlīdzinājums prasībā par Savienības ārpuslīgumisko atbildību, ir jābūt reāliem un droši zināmiem, un šis apstāklis ir jāpierāda prasītājam (skat. spriedumu, 2006. gada 9. novembris, *Agraz u.c./Komisija*, C-243/05 P, EU:C:2006:708, 27. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasītājai ir jāiesniedz pārliecinoši pierādījumi gan par tās apgalvoto zaudējumu esamību, gan par to apmēru (skat. spriedumu, 1997. gada 16. septembris, *Blackspur DIY u.c./Padome un Komisija*, C-362/95 P, EU:C:1997:401, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Vēl saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 340. panta otrajā daļā izvirzītais nosacījums par cēloņsakarību attiecas uz pietiekami tiešas cēloniskās saiknes esamību starp iestāžu rīcību un zaudējumiem (spriedumi, 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 53. punkts, un 2005. gada 14. decembris, *Beamglow*/Parlaments u.c., T-383/00, EU:T:2005:453, 193. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1979. gada 4. oktobris, *Dumortier* u.c./Padome, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 un 45/79, EU:C:1979:223, 21. punkts). Prasītājam ir jāsniedz pierādījumi, ka starp pārņemto rīcību un apgalvoto kaitējumu pastāv cēloņsakarība (skat. spriedumu, 1998. gada 30. septembris, *Coldiretti* u.c./Padome un Komisija, T-149/96, EU:T:1998:228, 101. punkts un tajā minētā judikatūra).

83 Prasītājas prasība ir jānovērtē šo principu gaismā.

1) *Par apgalvotajiem zaudējumiem un iespējamo cēloņsakarību*

84 Prasītāja apgalvo, ka ar apgalvoto vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smago pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, tai ir nodarīti divu veidu zaudējumi, proti, pirmkārt, zaudējumi, kas radušies no bankas garantijas izdevumu apmaksas un, otrkārt, zaudējumi, kas atbilst iepriekš 24. punktā minētajai neiegūtajai peļņai.

i) *Ievada apsvērumi*

85 Komisijai paziņojot savu Lēmumu C(2007) 5791 prasītājai, šī iestāde tai darīja zināmu, ka gadījumā, ja tā cels prasību Vispārējā tiesā vai Tiesā, netiks veikti nekādi minētajā lēmumā noteiktā naudas soda atgūšanas pasākumi, kamēr lieta atradīsies izskatīšanā, ja vien līdz maksājuma termiņa beigām būs izpildīti divi nosacījumi. Piemērojot Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV 2002, L 357, 1. lpp.), 86. panta 5. punktu, šie divi nosacījumi ir šādi: pirmkārt, Komisijas prasījumam ir jābūt procenti no samaksas termiņa beigām 5,64 % likmes apmērā, otrkārt, pirms samaksas termiņa pēdējās dienas Komisijai ir jāiesniedz pieņemama bankas garantija, kas sedz gan parādu, gan procentus vai parāda palielinājumu.

86 Prasības pieteikumā, ko tā ir iesniegusi šajā lietā, prasītāja paskaidro, ka ar Lēmumu C(2007) 5791 tai ir uzlikts naudas sods EUR 148 000 000 apmērā. Tā apgalvo, ka iesākumā tā nekavējoties samaksāja summu EUR 111 000 000 un ka tā izveidoja bankas garantiju, lai segtu atlikumu EUR 37 000 000 apmērā. Tā apgalvo, ka turpinājumā tā ir atcēlusi bankas garantiju, sākot ar 2013. gada 2. augustu, un izmaksājusi Komisijai summu EUR 37 000 000, tai pieskaitot nokavējuma procentus ar likmi 5,64 %, proti, EUR 48 263 003. Tā uzsver, ka visbeidzot pēc 2014. gada 12. novembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), ar kuru tika samazināts tai uzliktais naudas sods par EUR 44 400 000, izrādījās, ka koriģētā summa EUR 103 600 000 apmērā bija apmaksāta jau no paša sākuma ar samaksāto summu EUR 111 000 000. Līdz ar to Komisija atmaksāja prasītājai summu EUR 55 663 003, tai pieskaitot procentus EUR 988 620 apmērā. Summa EUR 55 663 003 tika iegūta, saskaitot, pirmkārt, Komisijai izmaksāto summu pēc bankas garantijas atcelšanas, proti, EUR 48 263 003 un, otrkārt, summu EUR 7 400 000 apmērā. Šī pēdējā summa atbilst nekavējoties izmaksātajiem EUR 111 000 000, no kā ir jāatskaita galīgi noteiktā maksājamā naudas soda summa, proti, EUR 103 600 000.

ii) *Par apgalvoto bankas garantijas izdevumu apmaksu un iespējamo cēloņsakarību*

87 Prasītāja uzsver, ka starp 2008. gada 4. martu, kas ir datums, kurā stājās spēkā bankas garantija, un 2013. gada 2. augustu, kurā stājās spēkā minētās garantijas atcelšana, tā ir apmaksājusi izdevumus par bankas garantiju kopā EUR 1 547 000 apmērā. Šie izdevumi esot radušies vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ. Tik tiešām, ja Komisija ar Lēmumu C(2007) 5791 būtu uzreiz noteikusi naudas sodu EUR 103 600 000 apmērā, bankas garantija nekad nebūtu bijusi vajadzīga. Turklāt, šis

argumentācijas noraidīšanas gadījumā prasītājam katrā ziņā esot jāpiešķir atlīdzinājums EUR 1 268 935 apmērā, kas atbilst izdevumiem par bankas garantiju, kuri samaksāti laikposmā starp 2010. gada 12. februāri – datumu, kurā Vispārējā tiesa pasludināja spriedumu lietā T-82/08, un 2013. gada 2. augustu – datumu, kurā stājās spēkā bankas garantijas atcelšana.

88 Komisija apstrīd šos apgalvojumus.

89 Šajā lietā ir jāuzsver, ka prasītājam, kad tā iesniedza prasību par Lēmumu C(2007) 5791, bija iespēja vai nu samaksāt naudas sodu līdz tajā noteiktajam samaksas datumam, vajadzības gadījumā samaksājot nokavējuma procentus atbilstoši Komisijas Lēmumā C(2007) 5791 noteiktajai likmei, vai arī lūgt apturēt lēmuma izpildi atbilstoši EKL 242. pantam un 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 104. un turpmākajiem pantiem, vai arī visbeidzot izveidot bankas garantiju, lai garantētu naudas soda un kavējuma procentu samaksu atbilstoši Komisijas izvirzītajiem noteikumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1995. gada 14. jūlijs, *CB/Komisija*, T-275/94, EU:T:1995:141, 54. punkts, un 2005. gada 21. aprīlis, *Holcim (Deutschland)/Komisija*, T-28/03, EU:T:2005:139, 122. punkts).

90 Izvēle izveidot bankas garantiju attiecībā uz daļu no Lēmumā C(2007) 5791 uzliktā naudas soda un samaksāt atlikušo šo naudas soda daļu bija brīvs prasītājas novērtējums, un tai nebija nekāda obligāta rakstura. Citiem vārdiem, nekas neliedza prasītājam samaksāt visu naudas soda apmēru Lēmumā C(2007) 5791 noteiktajā maksājuma termiņā, neraugoties uz prasības celšanu Vispārējā tiesā par šo lēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 8. jūlijs, *Knauf Gips/Komisija*, T-52/03, nav publicēts, EU:T:2008:253, 498. punkts).

91 Kā izriet no prasības pieteikuma, prasītāja pēc Lēmuma C(2007) 5791 pieņemšanas nolēma nevis pilnībā izpildīt savu pienākumu tūlītēji samaksāt naudas sodu, bet gan izveidot bankas garantiju attiecībā uz daļu no naudas soda apmēra, atbilstoši Komisijas piedāvātajai iespējai.

92 Tātad prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka tās apmaksātie bankas garantijas izdevumi tiešā veidā izriet no Lēmuma C(2007) 5791 prettiesiskuma. Tās apgalvotie zaudējumi tieši un noteicošā veidā ir radušies no viņas pašas izvēles pēc Lēmuma C(2007) 5791 pieņemšanas nepildīt savu pienākumu pilnībā samaksāt naudas sodu. Ja prasītāja būtu izvēlējusies tūlītēji apmaksāt visu naudas soda summu, tā būtu izvairījusies no izdevumiem par bankas garantijas izmaksām par neapmaksātā naudas soda daļu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 21. aprīlis, *Holcim (Deutschland)/Komisija*, T-28/03, EU:T:2005:139, 123. un 124. punkts; rīkojumi, 2007. gada 12. decembris, *Atlantic Container Line u.c./Komisija*, T-113/04, nav publicēts, EU:T:2007:377, 38. punkts, un 2009. gada 4. septembris, *Inalca un Cremonini/Komisija*, T-174/06, nav publicēts, EU:T:2009:306, 91. un 92. punkts).

93 Līdz ar to, neesot vajadzībai lemt par Komisijas argumentu par iespējamu prasītājas ieguldījumu savu zaudējumu izraisīšanā, ir jānoraida pietiekami tiešas cēloņsakarības pastāvēšana starp apgalvoto vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smago pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, un samaksu par bankas garantijas izdevumiem.

94 Līdz ar to ir jānoraida prasība par apgalvoto zaudējumu atlīdzību, kas izpaužas kā samaksa par bankas garantijas izdevumiem apgalvotā vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791.

iii) Par apgalvoto neiegūto peļņu un iespējamo cēloņsakarību

95 Iesākumā prasītāja paskaidro, ka Komisijas samaksātie procenti par naudas soda daļu, kas galu galā tika atzīta par nepamatotu 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries un Guardian Europe /Komisija* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), bija EUR 988 620 apmērā par visu laikposmu no 2008. gada marta līdz 2014. gada novembrim.

- 96 Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka šo procentu apmērs ir stipri zemāks par ienākumiem, kādus tā būtu varējusi iegūt, ja tā vietā, lai maksātu Komisijai summu, ko Tiesa galu galā atzina par nepamatotu, tā to būtu ieguldījusi savā uzņēmējdarbībā. Šī apgalvojuma pamatojumam prasītāja iesniedza audita un konsultēšanas biroja ziņojumu, kas bija veicis aprēķinu par tās kapitāla vidējām svērtajām izmaksām. Kapitāla vidējo svērto izmaksu izmantošana esot pamatota ar faktu, ka sabiedrībai ir jāatgūst vismaz tie izdevumi, kādi tai rodas no tās kapitāla, kas ir minimālā akcionāru prasītā rentabilitātes likme, lai veiktu ieguldījumus tieši šajā, nevis kādā citā sabiedrībā. Piemērojot vidējo no prasītājas kapitāla vidējo svērto izmaksu galīgajām šādi noteiktajām vērtībām par summu EUR 7 400 000 laikposmā starp 2008. gada 4. martu un 2013. gada 27. jūliju, pēc tam par summu EUR 48 263 003 starp 2013. gada 27. jūliju un 2014. gada 12. novembri, prasītāja būtu nopelnījusi vismaz EUR 10 281 000. Līdz ar to, tā kā Komisijas izmaksātie procenti 2014. gada decembrī bija aptuveni EUR 989 000 apmērā, no tā izrietot, ka prasītāja esot cietusi no neiegūtās peļņas EUR 9 292 000 apmērā.
- 97 Visbeidzot, esot neapstrīdams, ka, ja ar Lēmumu C(2007) 5791 nebūtu pieļauts vienlīdzīgas attieksmes princips pārkāpums, šī neiegūtā peļņa būtu novērsta.
- 98 Komisija apstrīd šos apgalvojumus.
- 99 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka saistībā ar Reglamenta 89. pantā paredzētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem Vispārējā tiesa aicināja prasītāju iesniegt dokumentārus pierādījumus, lai pierādītu, ka tā 2008. gadā bija samaksājusi Komisijai summu EUR 111 000 000 apmērā un 2013. gada jūlijā summu EUR 48 263 003 apmērā, kā tā to apgalvoja savā prasības pieteikumā.
- 100 Pirmkārt, no šiem prasītājas iesniegtajiem dokumentiem, atbildot uz minēto aicinājumu, izriet, ka tā bija *Guardian Industries*, nevis prasītāja, kas Komisijai 2008. gada martā samaksāja EUR 20 000 000.
- 101 Otrkārt, prasītājas iesniegtie dokumenti apstiprina, ka tik tiešām tā 2008. gada martā samaksāja Komisijai summu EUR 91 000 000. Tomēr pirms šī maksājuma, proti, sākot no 2008. gada janvāra, prasītāja bija noslēgusi līgumu ar katru no tās septiņiem aktīvajiem meitasuzņēmumiem, lai paredzētu, ka katrs no tiem, sākot ar 2007. gada 31. decembri, grāmatvedības un finanšu aspektā segtu daļu no Lēmumā C(2007) 5791 uzliktā naudas soda. Turklāt ar 2008. gada decembri noslēgtajiem līgumiem starp prasītāju un tās meitasuzņēmumiem tika veikta galīgā sadalīšana visu minēto meitasuzņēmumu starpā attiecībā uz prasītājas samaksāto summu EUR 91 000 000.
- 102 Treškārt, prasītājas iesniegtie dokumenti apliecina, ka 2013. gada jūlijā tie bija septiņi prasītājas aktīvie meitasuzņēmumi, kas katrs Komisijai tieši samaksāja daļu no summas EUR 48 263 003.
- 103 No tā izriet, ka prasītāja nav pati personīgi segusi izdevumu nastu saistībā ar Lēmumā C(2007) 5791 uzliktā naudas soda samaksu. Prasītāja tāpat acīmredzami nevar apgalvot, ka tā ir cietusi reālus un droši zināmus zaudējumus, kas izpaužoties kā starpība starp, pirmkārt, Komisijas atmaksātajiem procentiem par naudas soda daļu, kuru Tiesa atzina par nepamatotu 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), un, otrkārt, peļņu, ko tā būtu varējusi iegūt, ja tā vietā, lai Komisijai maksātu attiecīgo summu, tā to būtu ieguldījusi savā uzņēmējdarbībā.
- 104 Šo secinājumu neatspēko prasītājas izvirzītais arguments par to, ka, pirmkārt, Lēmumā C(2007) 5791 *Guardian* tika uzskatīts par vienotu uzņēmumu un, otrkārt, visas šīs summas samaksāja vienības, kas pieder uzņēmumam *Guardian*.
- 105 Pirmām kārtām, prasītāja nav iesniegusi nevienu dokumentu, kas to šajā tiesvedībā pilnvarotu pārstāvēt septiņus aktīvos meitasuzņēmumus, kuri katrs atsevišķi ir sedzis daļu no Lēmumā C(2007) 5791 uzliktā naudas soda.

- 106 Otrām kārtām, prasītāja arī nav iesniegusi nevienu dokumentu, kas to pilnvarotu šajā tiesvedībā pārstāvēt *Guardian Industries*. Šajā ziņā prasītāja nevar atsaukties uz iekšējo memorandu, kas esot datēts ar 2015. gada 15. novembri un ko esot nosūtījusi *Guardian Industries*. Tas tādēļ, ka šo memorandu nav parakstījuši *Guardian Industries* juridiskie pārstāvji. Turklāt šajā memorandā tiešā veidā nav paredzēts nekāds prasītājam piešķirts pilnvarojums *Guardian Industries* pārstāvēšanai saistībā ar šo tiesvedību. Patiesībā šajā memorandā ir vienīgi paredzēts, ka, ja prasītāja saņemtu atlīdzinājumu par bankas garantijas izdevumiem, tai būtu jāizmaksā 18% no šī atlīdzinājuma *Guardian Industries*. Visbeidzot jāpiebilst, ka 2008. gada martā starp *Guardian Industries* un prasītāju noslēgtajam nolīgumam par atbildības sadalīšanu nav nozīmes šajā lietā, ciktāl tas attiecas uz Komisijas noteiktā naudas soda samaksu, nevis uz šo prasību par zaudējumu atlīdzību.
- 107 Līdz ar to ir jānoraida prasība par apgalvoto zaudējumu atlīdzību saistībā ar neiegūto peļņu, kas prasītājam esot nodarīti apgalvotā vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagā pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791.

2) Par apgalvoto nemantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību

- 108 Prasītāja apgalvo, ka no 2007. gada 28. novembra, kas ir datums, kurā tika pieņemts Lēmums C(2007) 5791, līdz 2014. gada 12. novembrim, kas ir datums, kurā tika pasludināts spriedums *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), minētajā lēmumā pieļautais vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums esot radījis maldinošu iespaidu par tās lomu pārkāpumā. Šis reputācijas aizskārums esot jānovērš, piešķirot atlīdzinājumu, kas atbilstot 10% no prasītājam sākotnēji uzliktā naudas soda.
- 109 Komisija apstrīd šos apgalvojumus.
- 110 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apgalvotais reputācijas aizskārums nav saistīts ar maldinošu iespaidu par to, ka prasītāja esot piedalījies konkurences tiesību normu pārkāpumā. Turklāt Vispārējā tiesā celtā prasība lietā T-82/08 bija vienīgi par daļēju Lēmuma C(2007) 5791 atcelšanu. Pie tam saistībā ar iesniegto apelācijas sūdzību lietā, kurā tika pieņemts 2014. gada 12. novembra spriedums *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), prasītāja nav apstrīdējusi Vispārējās tiesas veikto novērtējumu, ar kuru šī tiesa noraidīja minēto prasību par daļēju atcelšanu.
- 111 Tādējādi apgalvotais reputācijas aizskārums izpaužoties vienīgi tā, ka ar Lēmumu C(2007) 5791 esot radīts maldinošs iespaids par prasītājas lomu pārkāpumā, kurā šī pēdējā faktiski piedalījās. Šis maldinošais iespaids izrietot no fakta, ka prasītājam uzliktais naudas sods bija lielāks par to, kāds bija uzlikts citiem pārkāpuma dalībniekiem (skat. iepriekš 67. punktu).
- 112 Pirmkārt, prasītājas argumenti nav pamatoti ar pierādījumiem, ar kuriem tiktu pierādīts, ka tā smaguma dēļ apgalvotais vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagais pārkāpums, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, bija tāds, kas varēja ietekmēt reputāciju papildus tai uz reputāciju atstātajai ietekmei, kura saistīta ar dalību aizliegtās vienošanās darbībā.
- 113 Šādos apstākļos prasītāja nepierāda, ka apgalvotais vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagais pārkāpums, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, bija tāda veida, kas var izraisīt reputācijas aizskārums.
- 114 Otrkārt, ja pieņem, ka apgalvotais vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagais pārkāpums, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, attiecībā uz prasītājam uzliktā naudas soda apmēru būtu nodarījis kaitējumu šai pēdējai, tad būtu jākonstatē, ka, ņemot vērā šī pārkāpuma veidu un smagumu, prasītājam nodarītais nemantiskais kaitējums jau būtu pieteikami novērsts ar minētā lēmuma atcelšanu un naudas soda samazināšanu, kas tika pasludināts ar Tiesas 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363). Tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ,

ka, pirmām kārtām, prasītāja varēja atsaukties uz celto prasību par Lēmumu C(2007) 5791 un, otrām kārtām, par 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) tā pasludināšanas dienā tika izplatīts paziņojums preseī, kurā bija norādīts, ka Savienības tiesa ir samazinājusi prasītājam uzlikto naudas sodu saistībā ar tās lomu lokšņu stikla kartelī no EUR 148 000 000 uz EUR 103 600 000.

115 Līdz ar to ir jānoraida prasība par apgalvoto zaudējumu atlīdzību, kas prasītājam esot nodarīti ar apgalvoto vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smago pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791.

116 Līdz ar to, piemērojot iepriekš 76. punktā minēto judikatūru, prasība par apgalvoto zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti ar iespējamo vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smago pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, ir jānoraida kopumā.

b) Par prasību atlīdzināt zaudējumus, kas esot nodarīti ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā “*Guardian Industries*” un “*Guardian Europe*”/Komisija (T-82/08)

117 Prasītāja apgalvo, ka 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe* /Komisija (T-82/08 EU:T:2012:494) pieļautā kļūda ir kvalificējama kā vienlīdzīgas attieksmes principa pieteikami smags pārkāpums un ka ar minēto pārkāpumu tai esot nodarīti zaudējumi.

118 Vispirms, esot neapstrīdami, ka ar Vispārējās tiesas spriedumu var iestāties Savienības ārpuslīgumiskā atbildība. Pirmkārt, Tiesa esot atzinusi prasītāja tiesības saņemt atlīdzinājumu saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanas gadījumā. Otrkārt, šī atbildība loģiski izrietot no Tiesas judikatūras, atbilstoši kurai dalībvalsts tiesas darbības dēļ var iestāties šīs valsts atbildība, ja tā ir liegusi prasītājam tiesības, kādas tam ir piešķirtas ar Savienības tiesību normām (spriedums, 2003. gada 30. septembris, *Köbler*, C-224/01, EU:C:2003:513).

119 Turklāt Vispārējai tiesai neesot bijusi nekāda novērtējuma brīvība un tai neesot bijusi iespēja apstiprināt, kā tā to ir izdarījusi, iekšējās pārdošanas izslēgšanu, kas ir minēta Lēmumā C(2007) 5791, ja tas nelabvēlīgi skartu to vienīgo lēmuma adresātu, kurš nebija vertikāli integrēts, proti, prasītāju.

120 Visbeidzot, attiecībā uz pastāvīgo judikatūru saistībā ar pienākumu ņemt vērā iekšējo pārdošanu esot neapstrīdams, ka ar 2012. gada 27. septembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe* /Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) esot acīmredzami pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

121 Eiropas Savienības Tiesa šos apgalvojumus apstrīd.

122 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Savienības atbildība nevar iestāties tāda tiesas nolēmuma satura dēļ, kuru nav pieņēmusi Savienības tiesa, kas lemj galīgajā instancē, un par kuru tāpat varēja iesniegt apelācijas sūdzību.

123 Turklāt šajā lietā 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe* /Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pieļauto kļūdu Tiesa izlaboja ar 2014. gada 12. novembra spriedumu *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) pēc tam, kad prasītāja bija izmantojusi tiesību aizsardzības līdzekļus.

124 Tomēr ir svarīgi precizēt, ka iepriekš 122. punktā formulētais vērtējums neietekmē jebkura prasītāja iespēju censties panākt, lai izņēmuma gadījumos tiktu konstatēta Savienības atbildība tiesu iestāžu nopietnu darbības traucējumu dēļ, tostarp tādu, kuriem ir procesuāls vai administratīvs raksturs, kas ietekmē kādas Savienības tiesas darbību. Tomēr prasītāja saistībā ar šo prasību, kas attiecas uz tiesu nolēmuma saturu, neatsaucas uz šādiem darbības traucējumiem.

- 125 Līdz ar to prasība par apgalvoto zaudējumu atlīdzību, kas esot nodarīti iespējama vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smaga pārkāpuma dēļ, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), ir jānoraida.
- 126 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasības par zaudējumu atlīdzību, kas prasītājam esot nodarīti, pirmkārt, ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts Lēmumā C(2007) 5791, un, otrkārt, ar apgalvotu vienlīdzīgas attieksmes principa pietiekami smagu pārkāpumu, kurš pieļauts 2012. gada 27. septembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494), ir jānoraida.

2. Par prasību atlīdzināt zaudējumus, kas esot nodarīti saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanas dēļ lietā T-82/08

- 127 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka tiesvedības lietā T-82/08 ilguma dēļ nav ievērots saprātīgs lietas izspriešanas termiņš. Otrkārt, tā apgalvo, ka šis pārkāpums tai esot radījis zaudējumus, kas ir jāatlīdzina.

a) Par apgalvoto saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08

- 128 Prasītāja apgalvo, ka ar tiesvedības ilgumu lietā T-82/08 nav ievērots saprātīgs lietas izspriešanas termiņš, kas esot kvalificējams kā pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru privātpersonām tiek piešķirtas tiesības.
- 129 Eiropas Savienības Tiesa šos apgalvojumus apstrīd. Pirmkārt, nevar uzskatīt, ka 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) ir galīgi izlemts jautājums par saprātīgu lietas izspriešanas termiņu. Otrkārt, prasītājas apgalvojums, atbilstoši kuram saprātīgs lietas izspriešanas termiņš lietā T-82/08 bija divi gadi, esot pilnīgi atrauts no realitātes, ievērojot vidējo procesu ilgumu Vispārējā tiesā, kāds bija konstatēts starp 2006. un 2010. gadu lietās par konkurences tiesību normu piemērošanu. Treškārt, lietas izspriešanas termiņa saprātīgo raksturu nevarot novērtēt, ņemot par pamatu iepriekš noteiktu ilgumu, tas esot jānovērtē atbilstoši katras lietas atsevišķajiem apstākļiem un it īpaši ievērojot to, vai nav bijis neparasti ilgs laikposms bez tiesvedības darbībām. Ceturtkārt, runājot par laikposmu no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz mutvārdu daļas uzsākšanai, neizskaidrojams iespējama laikposms bez tiesvedības darbībām lietā T-82/08 izskatīšanā esot daudz īsāks, nekā to apgalvo prasītāja. Trīs gadu un piecu mēnešu laikposms, kas pagājis no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas uzsākšanai tiesvedībā lietā T-82/08, tikai par 11 mēnešiem esot pārsniedzis vidējo šī tiesvedības posma ilgumu, kāds novērots starp 2008. un 2011. gadu lietās, kuras attiecas uz konkurences tiesību piemērošanu. Turklāt esot jāņem vērā konkurences lietu sarežģītība, daudzvalodu vide, kādā darbojas Eiropas Savienības Tiesa, un tiesnešu pilnvaru ierobežotais termiņš.
- 130 Ir jāuzsver, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajā daļā ir noteikts, ka “ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā”.
- 131 Šajā lietā no lietas T-82/08 materiālu detalizētas pārbaudes izriet, kā to pareizi uzsvēra Tiesa 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), ka tiesvedības ilgums lietā T-82/08, kurš bija gandrīz 4 gadi un 7 mēneši, nav attaisnojams ne ar vienu šīs lietas konkrēto apstākli.
- 132 Pirmkārt, ir jāuzsver, ka lieta T-82/08 attiecās uz strīdu par to, vai pastāv konkurences noteikumu pārkāpums, un saskaņā ar judikatūru tiesiskās drošības pamatprasība, kas jāsaņem saimnieciskās darbības subjektiem, kā arī mērķis nodrošināt, ka iekšējā tirgū konkurence netiek izkropļota, ir būtiskas intereses ne tikai pašam apelācijas sūdzības iesniedzējam un tā konkurentiem, bet arī trešajām

personām, tādēļ ka tiek skarts liels skaits personu un finansiālas intereses (spriedums, 2009. gada 16. jūlijs, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland*/Komisija, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 186. punkts).

- 133 Otrkārt, jākonstatē, ka lietā T-82/08 pagāja aptuveni 3 gadi un 5 mēneši jeb 41 mēnesis, pirmkārt, no tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanas, kas tika iezīmēta 2008. gada 3. jūlijā, iesniedzot vēstuli, ar kuru prasītāja darīja zināmu Vispārējai tiesai, ka tā atsakās no tiesībām iesniegt repliku, un, otrkārt, mutvārdu daļas uzsākšanu 2011. gada 13. decembrī.
- 134 Tas, vai šāds laikposms ir saprātīgs, ir atkarīgs it īpaši no strīda sarežģītības, kā arī no lietas dalībnieku rīcības un procesuālo jautājumu rašanās.
- 135 Iesākumā attiecībā uz strīdus sarežģītību 15 mēnešus ilgs laikposms no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas uzsākšanai principā ir pienācīgs ilgums, kādā izskatāmas tādas ar konkurences tiesību piemērošanu saistītās lietas kā lieta T-82/08. Turklāt ar saistītu lietu paralēlu izskatīšanu šajā lietā nevar attaisnot to, ka paildzinās laikposms starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tās mutvārdu daļas uzsākšanu. Visbeidzot, faktiskā, juridiskā un procesuālā lietas T-82/08 sarežģītība nav attaisnojums, lai šajā lietā paredzētu tās ilgāku izskatīšanu. Šajā ziņā ir tostarp jānorāda, ka starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tiesvedības mutvārdu daļas uzsākšanu tiesvedība netika ne pārtraukta, ne kavēta, Vispārējai tiesai veicot jebkādu tās organizatorisko pasākumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 10. janvāris, *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*/Eiropas Savienība, T-577/14, EU:T:2017:1, 65.–74. punkts).
- 136 Runājot par lietas dalībnieku rīcību un procesuālu jautājumu rašanos, šāda rīcība vai šādu jautājumu rašanās nekādā veidā nav ietekmējusi laikposmu, kāds lietā T-82/08 ir pagājis starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tiesvedības mutvārdu daļas uzsākšanu.
- 137 Līdz ar to, ņemot vērā lietas T-82/08 apstākļus, ir jālemj, ka 41 mēnesis, kas pagāja starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tiesvedības mutvārdu daļas uzsākšanu, atspoguļo nepamatotas bezdarbības periodu 26 mēnešu garumā.
- 138 Treškārt, no lietas T-82/08 materiālu pārbaudes nav atklājušies nekādi apstākļi, kas ļautu secināt, ka ir pastāvējis nepamatotas bezdarbības periods, pirmkārt, no prasības pieteikuma iesniegšanas līdz atbildes uz repliku iesniegšanai un, otrkārt, laikā starp tiesvedības mutvārdu daļas sākumu un 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pasludināšanu.
- 139 No tā izriet, ka ar lietā T-82/08 piemēroto tiesvedību, kas noslēdzās ar 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pasludināšanu, tika pārkāpta Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa, jo šī tiesvedība par 26 mēnešiem pārsniedza saprātīgu lietas izspriešanas termiņu, un tas ir pietiekami būtisks Savienības tiesību normas, ar kuru nosaka tiesības privātpersonām, pārkāpums.

b) Par apgalvotajiem zaudējumiem un iespējamo cēloņsakarību

- 140 Prasītāja apgalvo, ka ar saprātīga lietas izspriešanas termiņa pārkāpumu lietā T-82/08 tai ir nodarīts mantisks un nemantisks kaitējums laikā starp 2010. gada 12. februāri, kas ir datums, kurā esot bijis jāpasludina Vispārējās tiesas spriedums, un 2012. gada 27. septembri, kas ir datums, kurā tas patiešām tika pasludināts.
- 141 Ir jāveic novērtējums par šo apgalvojumu pamatotību atbilstoši iepriekš 81. un 82. punktā minētajai judikatūrai.

1) Par apgalvoto nemantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību

- 142 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka tā ir cietusi no reputācijas aizskārums, kas ir izteikts EUR 14 800 000 apmērā, tādēļ, ka starp 2010. gada 12. februāri un 2012. gada 27. septembri tā tika nepamatoti uzlūkota par tādu, kas nes pastiprinātu atbildību par Lēmumā C(2007) 5791 sodīto pārkāpumu (skat. iepriekš 67. punktu). Otrkārt, Komisijas pieļautais vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums ar Lēmumu C(2007) 5791 esot kļuvis smagāks no 2010. gada 12. februāra līdz 2012. gada 27. septembrim, tas ir laikposms, kurā tiesvedībā lietā T-82/08 esot pārkāpts saprātīgs lietas izspriešanas termiņš. Treškārt, atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai pastāvot stabila prezumpcija, kas gan ir atspēkojama, saskaņā ar kuru pārmērīgs tiesvedības ilgums izraisa nemantisku kaitējumu. Ceturtkārt, prasītājai nodarītais kaitējums esot jānovērtē 10 % no naudas soda apmēra, kas tai tika sākotnēji uzlikts ar Lēmumu C(2007) 5791. Pirmām kārtām, zaudējumu atlīdzība, uz kādu tā varot pretendēt, esot saistīta ar tai uzliktā naudas soda apmēru laikā, kamēr netika ievērots saprātīgs lietas izspriešanas termiņš. Otrām kārtām, Vispārējās tiesas noteiktais 5 % apmērs dažās lietās saistībā ar Komisijas pieļautu saprātīga termiņa pārkāpumu esot pārāk zems.
- 143 Eiropas Savienības Tiesa šos apgalvojumus apstrīd. Pakārtoti, tā apgalvo, ka nemantiskais kaitējums, par ko ir jāpiešķir zaudējumu atlīdzība, esot jānovērtē augstākais EUR 5000 apmērā.
- 144 Šajā lietā, pirmkārt, pat ja pieņemtu, ka ar saviem argumentiem prasītāja apgalvo, ka tā ilgāku laiku ir tikusi uztverta kā tāda, kam ir sevišķa atbildība pārkāpumā saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanas dēļ lietā T-82/08, šie argumenti nav pamatoti ar pierādījumiem par to, ka saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošana tās smaguma dēļ varēja ietekmēt tās reputāciju papildus tai ietekmei, kāda radīta ar Lēmumu C(2007) 5791.
- 145 Šādos apstākļos prasītāja nepierāda, ka lietas izspriešanas saprātīga termiņa neievērošana lietā T-82/08 bija tāda, ar ko ir aizskarta tās reputācija.
- 146 Otrkārt, katrā ziņā šajā lietā konstatējums par lietas izspriešanas saprātīga termiņa neievērošanu, kas ir veikts iepriekš šī sprieduma 139. punktā, ņemot vērā šī pārkāpuma priekšmetu un smagumu, būtu pietiekams, lai piešķirtu atlīdzinājumu par prasītājas apgalvoto reputācijas aizskārums.
- 147 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja nepierāda, ka lietas izspriešanas saprātīgā termiņā neievērošana lietā T-82/08 bija tāda, kas varēja izraisīt aizskārums tās reputācijai, un katrā ziņā iepriekš šī sprieduma 139. punktā veiktais konstatējums par lietas izspriešanas saprātīga termiņa neievērošanu, ņemot vērā šī pārkāpuma priekšmetu un smagumu, būtu pietiekams, lai piešķirtu atlīdzinājumu par prasītājas apgalvoto reputācijas aizskārums.
- 148 Tātad prasība atlīdzināt zaudējums par prasītājas apgalvoto reputācijas aizskārums ir jānoraida.

2) Par apgalvoto mantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību

- 149 Prasītāja apgalvo, ka lietas izspriešanas saprātīga termiņa neievērošanas dēļ tai laikā starp 2010. gada 12. februāri un 2012. gada 27. septembri ir nodarīts divu veidu mantiskais kaitējums, proti, pirmkārt, zaudējumi, kas atbilst maksājumam par papildu bankas garantijas izdevumiem, un, otrkārt, zaudējumi, kas atbilst iepriekš 24. punktā minētajai neiegūtajai peļņai.
- 150 Ir jāpārbauda prasītājas apgalvotais mantiskais kaitējums un iespējamā cēloņsakarība starp šiem zaudējumiem un lietas izspriešanas saprātīga termiņa neievērošanu lietā T-82/08 atbilstoši ievada apsvērumiem, kas formulēti iepriekš 85. un 86. punktā.

i) *Par apgalvoto neiegūto peļņu un iespējamo cēloņsakarību*

- 151 Iesākumā prasītāja paskaidro, ka Komisijas atmaksātie procenti pēc 2014. gada 12. novembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) esot bijuši EUR 224 000 apmērā par visu laikposmu no 2010. gada 12. februāra līdz 2012. gada 27. septembrim. Turpinājumā, piemērojot vidējo no prasītājas kapitāla vidējo svērto izmaksu galīgajām vērtībām, kā ir noteikts iepriekš 96. punktā, par summu EUR 7 400 000, prasītāja apgalvo, ka laikposmā no 2010. gada 12. februāra līdz 2012. gada 27. septembrim tā būtu nopelnījusi vismaz EUR 1 895 000. Tādējādi, ciktāl Komisijas izmaksātie procenti bija EUR 224 000 apmērā, prasītāja esot cietusi no neiegūtās peļņas EUR 1 671 000 apmērā. Visbeidzot, lietas izspriešanas saprātīgā termiņā neievērošana esot pietiekami tiešs un noteicošs cēlonis prasītājas apgalvotajai neiegūtajai peļņai. Ja lietas izspriešanas saprātīgs termiņš lietā T-82/08 nebūtu ticis neievērots, tad summas, ko Tiesa galu galā atzina par nepamatotām 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), prasītājas rīcībā būtu nonākušas ātrāk.
- 152 Eiropas Savienības Tiesa šos apgalvojumus apstrīd.
- 153 Šajā ziņā no iepriekš 99.–103. punktā minētā izriet, ka prasītāja pati personīgi nav segusi izdevumus saistībā ar Lēmumā C(2007) 5791 uzliktā naudas soda samaksu. Prasītāja tāpat acīmredzami nevar apgalvot, ka laikā starp 2010. gada 12. februāri un 2012. gada 27. septembri tā ir cietusi reālus un droši zināmus zaudējumus, kas izpaužas kā starpība starp, pirmkārt, Komisijas atmaksātajiem procentiem par naudas soda daļu, ko Tiesa galu galā atzina par nepamatotu 2014. gada 12. novembra spriedumā *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), un, otrkārt, peļņu, ko tā būtu varējusi iegūt, ja tā vietā, lai Komisijai maksātu attiecīgo summu, tā to būtu ieguldījusi savā uzņēmējdarbībā.
- 154 Līdz ar to, piemērojot iepriekš 76. punktā minēto judikatūru, prasība atlīdzināt prasītājas apgalvoto neiegūto peļņu ir jānoraida bez vajadzības novērtēt iespējamo cēloņsakarību.

ii) *Par apgalvoto bankas garantijas izdevumu apmaksu un iespējamo cēloņsakarību*

- 155 Prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus, kādus tā esot cietusi papildu izdevumu par bankas garantiju samaksas dēļ laikposmā starp 2010. gada 12. februāri un 2012. gada 27. septembri.
- 156 Eiropas Savienības Tiesa apgalvo, ka prasītāja nepierāda, ka ir pastāvējusi pietiekami tieša cēloņsakarība starp bankas garantijas izdevumiem, kas tika apmaksāti starp 2010. gada 12. februāri un 2012. gada 27. septembri, no vienas puses, un apgalvoto lietas izspriešanas saprātīga termiņa neievērošanu, no otras puses. Iesākumā mantiskais kaitējums izrietot no pašas prasītājas izvēles nekavējoties neizpildīt tās pienākumu pilnībā samaksāt naudas soda apmēru. Turpinājumā, ievērojot Savienības tiesībās pārsvārā atzīto cēloņsakarības definīciju, cēloņsakarības pastāvēšanu nevar pierādīt, vienīgi pamatojoties uz konstatējumu, ka, ja lietas izspriešanas saprātīgs termiņš nebūtu neievērots, prasītājai nebūtu pienākuma maksāt bankas garantiju un procentus par naudas soda summu par šim termiņa pārkāpumam atbilstošo laikposmu. Visbeidzot, pat ja pieņemtu, ka ir jāpiemēro prasītājas piedāvātā cēloņsakarības definīcija, apstākļi, ka tā 2013. gada 2. augustā garantiju atcēla, proti, 10 mēnešus pēc 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pasludināšanas un 16 mēnešus pirms 2014. gada 12. novembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) pasludināšanas, apstiprinot, ka nav tiešas saiknes starp laikposmu, kurā prasītāja iesniedza bankas garantiju, un jebkādu nokavējumu lietas T-82/08 izskatīšanā.
- 157 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka prasības pieteikumā prasītāja apgalvo, ka starp 2010. gada 12. februāri un 2012. gada 27. septembri tā ir samaksājusi izdevumus par bankas garantiju EUR 936 000 apmērā. Savas prasības pamatojumam tā ir iesniegusi bankas dokumentu, kurā ietverti bankai izmaksātie ceturkšņa komisijas maksu skaitļi visas lietas T-82/08 izskatīšanas laikposmā.

- 158 Tomēr atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu saistībā ar Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu veikšanu prasītāja precizēja, ka no tās tika iekasēti 82 % no prasības pieteikumā minētajiem izdevumiem par bankas garantiju un 18 % no minētajiem izdevumiem tika iekasēti no *Guardian Industries*.
- 159 No tā izriet, ka prasītāja ir pierādījusi vienīgi to, ka tai bija radušies reāli un droši zināmi zaudējumi, kas izpaudās kā samaksātie bankas garantijas izdevumi 82 % apmērā laikposmā, kas atbilst pārsniegtā saprātīga lietas izspriešanas termiņa pārkāpuma laikposmam lietā T-82/08. Turklāt, kā tas arī izriet no 106. punkta iepriekš, prasītāja nepierāda, ka tā šajā tiesvedībā bija pilnvarota pārstāvēt *Guardian Industries*.
- 160 Otrkārt, pastāv cēloņsakarība starp saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08 un zaudējumu rašanos prasītājam no tā, ka tai bija jāmaksā bankas garantijas izdevumi laikposmā, kas atbilst saprātīga lietas izspriešanas termiņa pārsniegšanai. Turklāt šajā lietā ir jānorāda, ka, pirmām kārtām, brīdī, kad prasītāja iesniedza savu prasību lietā T-82/08, proti, 2008. gada 12. februārī, un brīdī, kad tā izveidoja bankas garantiju, proti, 2008. gada februārī, kura stājās spēkā 2008. gada 4. martā, nebija paredzams, ka netiks ievērots saprātīgs lietas izspriešanas termiņš. Turklāt prasītāja varēja tiesiski gaidīt, ka tās prasību izskatīs saprātīgā termiņā. Otrām kārtām, saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošana lietā T-82/08 notika pēc prasītājas sākotnējās izvēles izveidot bankas garantiju. Tādējādi saikni starp saprātīga lietas izspriešanas termiņa pārsniegšanu un bankas garantijas izdevumu samaksu laikposmā, kas atbilst šim pārsniegumam, nevarēja pārraut ar prasītājas sākotnējo izvēli tūlītēji nemaksāt ar Lēmumu C(2007) 5791 uzlikto naudas sodu un izveidot bankas garantiju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 10. janvāris, *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne* /Eiropas Savienība, T-577/14, EU:T:2017:1, 115.–121. punkts).
- 161 No tā izriet, ka pastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08 un prasītājam nodarītajiem zaudējumiem tādēļ, ka tai bija jāmaksā bankas garantijas izdevumi laikposmā, kas atbilst šī saprātīgā termiņa pārsniegšanai.

iii) *Par nodarīto zaudējumu novērtējumu*

- 162 Pirmkārt, ir svarīgi atgādināt, ka tiesvedības ilgums lietā T-82/08 par 26 mēnešiem pārsniedza saprātīgu lietas izspriešanas termiņu (skat. iepriekš 134.–139. punktu).

163 Otrkārt, no prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka 26 mēnešu laikposmā pirms 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pasludināšanas tā ir personīgi apmaksājusi šādus ceturkšņu izdevumus par bankas garantiju:

Ceturkšņi	Samaksātie garantijas izdevumi (euro)	Laikposms, par kuru jāpiešķir atlīdzinājums (mēnešos)	Atlīdzināmie zaudējumi (euro)
3/2010	72 523,66	2	48 349,11
4/2010	72 523,66	3	72 523,66
1/2011	48 874,64 + 23 137,15	3	72 011,79
2/2011	75 195,73	3	75 195,73
3/2011	76 022,06	3	76 022,06
4/2011	76 022,06	3	76 022,06
1/2012	52 884,91 + 23 337,53	3	76 222,44
2/2012	78 656,11	3	78 656,11
3/2012	79 520,47	3	79 520,47
		Kopā	654 523,43

164 No tā izriet, ka 26 mēnešu laikposmā pirms 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pasludināšanas prasītājas personīgi apmaksātie bankas garantijas izdevumi bija EUR 654 523,43.

165 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāpiespriež zaudējumu atlīdzība prasītājai EUR 654 523,43 apmērā par ciesto mantisko kaitējumu, kas tai ir nodarīts ar saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā T-82/08 un kas izpaužas kā papildu izmaksas, kuras samaksātas par bankas garantiju.

3) Par procentiem

166 Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atlīdzinājuma summai, ko tai varētu piešķirt, sākot ar 2010. gada 12. februāri pieskaitīt procentus atbilstoši vidējai likmei, kādu ECB piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par diviem procentpunktiem.

167 Šajā ziņā ir jānošķir kompensācijas un nokavējuma procenti (spriedums, 2000. gada 27. janvāris, *Mulder u.c./Padome* un Komisija, C-104/89 un C-37/90, EU:C:2000:38, 55. punkts).

168 Pirmkārt, attiecībā uz kompensācijas procentiem prasītājai izmaksājamajam atlīdzinājumam, lai atlīdzinātu mantisko kaitējumu, var pieskaitīt šādus procentus par laikposmu starp 2010. gada 27. jūliju, proti, 26 mēnešus pirms 2012. gada 27. septembra sprieduma *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija (T-82/08, EU:T:2012:494) pasludināšanas, un šī sprieduma pasludināšanas datumu. Turklāt, ciktāl prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus par to, ka izdevumiem par bankas garantiju, ko tā ir samaksājusi starp 2010. gada 27. jūliju un 2012. gada 27. septembri, varēja rasties procenti, kuru likme būtu vienāda ar to, ko ECB piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par diviem procentpunktiem, ir jāuzskata, ka naudas vērtības krišanas saistībā ar laika tecējumu atspoguļo gada inflācijas likme par attiecīgo laikposmu, ko ir konstatējis *Eurostat*

(Eiropas Savienības Statistikas birojs) dalībvalstī, kur reģistrēta prasītāja, tās prasījuma robežās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 10. janvāris, *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne/Eiropas Savienība*, T-577/14, EU:T:2017:1, 168.–177. punkts).

169 Otrkārt, attiecībā uz nokavējuma procentiem, iepriekš 165. punktā minētais atlīdzinājums, ieskaitot kompensācijas procentus, ko pieskaita šim atlīdzinājumam, ir jāpapildina ar nokavējuma procentiem, ko sāk skaitīt sākot no šī sprieduma pasludināšanas datuma līdz pilnīgai samaksai. Turklāt nokavējuma procentu likme būs tāda, kādu ECB ir noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem, kā to arī ir prasījusi prasītāja (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 10. janvāris, *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne/Eiropas Savienība*, T-577/14, EU:T:2017:1, 178.–182. punkts un tajos minētā judikatūra).

4) Secinājums par zaudējumu atlīdzības apmēru un procentiem

170 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, šī prasība ir daļēji jāapmierina, ciktāl ar to lūdz atlīdzināt prasītājam nodarītos zaudējumus saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanas dēļ lietā T-82/08.

171 Atlīdzinājums, kas pienākas prasītājam par zaudējumiem, kuri tai nodarīti papildu bankas garantijas izdevumu samaksas dēļ, ir EUR 654 523,43, kam pieskaita kompensācijas procentus, sākot no 2010. gada 27. jūlija līdz šī sprieduma pasludināšanai, gada inflācijas līmenī, kādu *Eurostat* ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta.

172 Iepriekš 171. punktā minētais atlīdzinājuma apmērs, ieskaitot tam pievienotos kompensācijas procentus, tiks palielināts ar nokavējuma procentiem atbilstoši iepriekš 169. punktā minētajiem nosacījumiem.

173 Prasību pārējā daļā noraidīt.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

174 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

175 Šajā lietā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs daļā par prasību par zaudējumu atlīdzību, kura ir vēsta pret Eiropas Savienību, ko pārstāv Komisija. Tātad prasītājam ir jāpiespriež atlīdzināt Savienības, ko pārstāv Komisija, tiesāšanās izdevumi.

176 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats. Tomēr Vispārējā tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.

177 Šajā lietā prasītāja ir saņēmusi apmierinājumu to prasījumu daļā, kuri izvirzīti pret Savienību, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa. Tomēr prasības liela daļa tika noraidīta saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību. Šādos apstākļos, ņemot vērā visus lietas apstākļus, ir jālemj, ka, pirmkārt, prasītāja, un, otrkārt, Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, samaksā *Guardian Europe Sàrl* zaudējumu atlīdzību EUR 654 523,43 apmērā par cieto mantisko kaitējumu, kas šai sabiedrībai nodarīts ar saprātīga lietas izspriešanas termiņa neievērošanu lietā, kurā ir taisīts 2012. gada 27. septembra spriedums *Guardian Industries un Guardian Europe/Komisija* (T-82/08, EU:T:2012:494). Šī zaudējumu atlīdzība jāpārvērtē, pieskaitot kompensācijas procentus, sākot no 2010. gada 27. jūlija līdz šī sprieduma pasludināšanai, gada inflācijas līmenī, kādu *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) attiecīgajā periodā ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta;
- 2) iepriekš 1) punktā minētajai zaudējumu atlīdzībai pieskaita nokavējuma procentus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas līdz pilnīgai samaksai, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas Centrālās bankas (ECB) savām galvenajām kapitāla refinansēšanas operācijām piemērotajai likmei, to palielinot par diviem procentpunktiem;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) *Guardian Europe* atlīdzina Savienības, ko pārstāv Komisija, tiesāšanās izdevumus;
- 5) pirmkārt, *Guardian Europe* un, otrkārt, Savienība, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Papasavvas

Labucka

Bieliūnas

Kreuschitz

Forrester

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 7. jūnijā.

Satura rādītājs